

hit

NR. 13

JUNI

1965

2. årgang

KR. 1,25 inkl. oms

SE INDE

The Danish Sharks ★ Finn Tony & Them ★ Chuck Berry
Dus med dit idol ★ Danny & The Royal Strings ★ Hvor
spiller hvem ★ Peter Bellis arvtager? ★ Joe E. Carter
Beach Boy ★ Jørgen Mylius ★ Hvorfor ikke Jazz? ★ Brevkassen

I BLADET

JOE E. CARTER

siger velkommen

ROLLING STONES

hit

HIT-HOUSE, Frederiksberg Allé 102.

København V. Telf. EV 1508

Redaktion: Poul Borum, Peter Abrams og P. Parris (ansv.)

Tryk: Lipo Offset, Skibby

KÆRE ALLE LÆSERE

Endnu en gang gør vi opmærksom på at vi kan ikke besvare breve privat, men kun i Hit's brevkasse — lad derfor være med at sende svarporto i brevene. — Endvidere gør vi opmærksom på at fan-club adresser ikke vil blive bragt i sådant et omfang som tidligere.

Venlig hilsen redaktionen

ROCKING GHOSTS skifter ud

Rocking Ghosts har skiftet et enkelt medlem ud, det er Johnny Dyhrborg, der er blevet erstattet af Kaj Petersen. Kaj Petersen kommer fra orkestret »Firekløvet«.

hit's BREVKASSE

ALLE BREVE TIL HIT'S BREVKASSE BEDES MÆRKET „BREVKASSE“

Kære Hit

Først vil jeg takke for det gode blad. Dernæst vil jeg gerne have svar på et par spørgsmål.

1. Kommer der ikke fokus på Matadorerne.
 2. Har de indspillet nogle plader.
 3. Har de nogen fan-club.
- Venlig hilsen
Leif Hellberg

Kære Leif Hellberg

1. Endnu er der ikke planlagt nogen fokus på dem.
2. Med den besætning som de har nu har de indspillet en plade som er udkommet på plademærket Metronome og bærer titlerne »My Situation« og »Why Feeling Blue«, endvidere kan vi oplyse at Matadorerne har indspillet en LP i denne måned, men den vil sandsynligvis ikke blive udsendt før om et par måneder.
3. Du kan skrive til Matadorerne gennem Public Center, Gasværksvej 10 A, V. Der samtidig er deres fan-club.

ligger der ikke noget fast om en optræden i Danmark igen. I Sverige er Bootjacks i sommermånederne optaget af turne i folkeparkerne.

hvad det ca. vil koste at få nedskrevet en melodi på noder og få den godkendt.

Med venlig hilsen

Ole K. Hansen, Gjerrild

Bootjacks

Kære Hit

Da jeg er meget stor tilhænger af bladet vil jeg blive glad hvis de kan oplyse mig om et par ting. Hvor kan man få de 11 allerførste nr. af Hit. De skrev at The Telstars har indspillet 5—6 plader kan de oplyse mig om hvad de hedder? For jeg vil gerne have dem alle. For jeg synes at de er brandgode.

På forhånd tak
Lis Larsen

Kære Ole Hansen

Vi har adressen på en som nedskriver noder og det er Herman Hoffmark, Toftegårdsalle 41, Valby. Prisen er lidt svær at sige men det vil ca. koste 2—5 kr. på nedskrevet takt — om du så derefter kan få den godkendt er svært for os at sige. Da skal den sendes ind til et nodeforlag og deres adresser kan du finde i telefonbogen.

Kære Hit

Det kunne vel ikke lade sig gøre at få Brian Epsteins adresse oplyst gennem Hit.

Venlig hilsen

Anne-Marie Hillestoft,
Rødpilevænget 17,
Bagsværd

Kære Anne-Marie

Hvis du vil skrive til Brian Epstein er adressen følgende:

Nems Enterprise Ltd.
Sutherland House
5/6 Argyll Street
London W 1
England

Kære Hit

Min kammerat og jeg er blevet uenige om en ting og vil derfor bede Dem afgøre følgende: Har The Clidows indspillet nogen film — og hvor kan man evt. købe nogle eller få nogle billeder af The Clidows — På forhånd tak.

Karsten og Benny

Kære Karsten og Benny

Clidows har ikke indspillet nogen film — såvidt vi ved. I kan prøve at skrive til H. P. Hagelberg, Blidahpark 35, Hellerup når det drejer sig om billeder af den populære gruppe.

Matadorerne

Kære Hit

Vil De oplyse mig noget om det sydsvenske Bootjacks. Kan jeg få deres adresse? Hvornår kommer de til Danmark igen? Hvor spiller de når de er i Sverige? Jeg håber der kommer et billede af dem.

Med venlig hilsen
En Bootjacks fan

Kære Bootjacks fan

The Bootjacks kan du skrive til gennem Tonny Persson, Kapitainsgatan 19 A, Malmö. Endnu

Kære Lis

The Telstars har indspillet alle pladerne på plademærket Domino, og der kan du rekvirere en komplet liste over deres indspilninger. Adressen er Nørrebro-gade 34, København N.

Kære Hits brevkasse.

De kunne vel ikke oplyse mig om adressen på en nodeskriver da jeg har lavet et par melodier og indspillet dem på bånd og ikke selv kan nedskrive noder. De kan vel ikke oplyse mig om

Peter Belli fejrede forleden sin 22-års fødselsdag og alle de som følger med ved at det var den 19. juni. Peter holdt et selskab for sig og sine venner allerede d. 18. og kl. 24,00 skålede alle og sagde tillykke — vi her på Hit sender også om end lidt forsinket, en fødselsdagshilsen.

FOKUS THE DANISH SHARKS

Navn: Preben Uno Tchicija
Født: 17. februar 1945
Hårfarve: Brun
Øjenfarve: Blå
Vægt: 69 kg
Højde: 170 cm
Instrument: Trommer
Første optræden: Moulin Rouge
Hobbies: Piger
Favoritter: Kinks
Yndlingsdrik: Whisky
Forældres navne: Asta og Josef
Favoritpige: Kærlig pige med sort hår
Elsker: Musik
Sport: Fodbold
Ambitioner: At blive en god ægteemand

Navn: Leif Rosendahl
Født: 30. nov. 1944
Hårfarve: Mørk
Øjenfarve: Grå
Vægt: 78 kg
Højde: 172 cm
Instrument: Rytmeguitar
Første optræden: Som 14-årig på Kastrup fortet
Hobbies: Musik
Favoritter: Timix, Yuro, Kinks, Elvis
Yndlingsdrik: H₂O
Forældres navne: Carla og Helmer
Favoritpige: Petula Clark
Elsker: At sove længe
Sport: Fodbold
Ambitioner: At komme til at spille på Christiansborg

Navn: Henrik Møller Sørensen
Født: 28. januar 1945
Hårfarve: Lys-blond
Øjenfarve: Mørke
Vægt: 64,5 kg
Højde: 178 cm
Første optræden: Bella højskole-orkester, 1956
Hobbies: Smalfilm, kemi, musik
Favoritter: Kinks, Chet Atkins, Sammy Davis jr.
Yndlingsdrik: Peduljagaque
Forældres navne: Gudrun og Gunner
Favoritpige: Mørk og helst langhåret
Elsker: Ikke at lave noget uden at bestille for meget
Sport: Basketball
Ambitioner: At blive dygtigere

Navn: Søren Birger Strømberg
Født: 27. november 1944
Hårfarve: Blond
Øjenfarve: Gråblå
Vægt: 60 kg
Højde: 170 cm
Instrument: Bas, mundharpe
Første optræden: Odd Fellow Palæet 1957
Hobbies: Biler
Favoritter: Kinks — Beatles
Yndlingsdrik: Peduljagaque
Forældres navne: Grethe og Yngve
Favoritpige: Blond, velskabt, temperamentsfuld
Elsker: Piger
Sport: Billeb
Ambitioner: At blive gift og få 3 drenge

Det københavnske orkester **Finn Tony & Them**, som efter fem ugers succesturné med Cirkus Vivi nu er vendt tilbage til de normale pigtrådsindhegnede græsgange, har ydet en pionærindsats i dansk fjernsyn. Interessen for pigtråd hos danske TV-folk er absolut ikke fremtrædende, men de fem dygtige københavnske pigtrådsfolk skød forrige lørdag en kraftig breche i popfjendernes radiomur. De medvirkede i ungdoms-TV-udsendelsen VI UNGE.

De overraskede produceren **Mogens Vemmer** ved at indlede deres optræden med et regulært jazznummer.

— Ja, men de spiller jo fremragende, udbød **Mogens Vemmer**, det troede jeg egentlig ikke om et poporkester.

Da **Finn Tony & Them** derefter slog over i pigtrådsstil, skete det under udfoldelse af alle orkestrets crazy påfund, som gennem de sidste måneder har gjort dem uhyre populære overalt, hvor de har optrådt.

Sangeren **Danny**, hvis scenepåklædning er bowler og solbriller, er med sit affarvede lange hår, orkestrets mest iøjnefaldende medlem. Han gør, hvad han kan for at leve op til betegnelsen

HJEM FRA CIRKUS

»Danmarks Hector«. (Hector er den sindssyge franske popsanger, som vi blandt andet har stiftet bekendtskab med i popfilmen »Sig det med pigtråd«). **Finn Tony** hedder Rasmussen til

efternavn. Han er en af Danmarks dygtigste trommeslagere. Det er **Finn Tony**, der er ide-mand, når orkestret lægger ud med sine tossede numre — også da de ved Københavnsme-

skabet i beat-musik optrådte i lange hvide underbukser.

Dennis, orkestrets singleguitarist, er lige så langhåret og lige så affarvet som **Danny**. I Cirkus Vivi opnåede han en enorm

popularitet, idet det var ham, der under orkestrets numre vandrede rundt på pisten og hyggede om damerne.

»Mersey«, ingen kender hans rigtige navn, er orkestrets yngste og sidst tilkomne medlem. Overalt hvor **Finn Tony & Them** kommer frem, samler pigernes interesse sig om ham, dels takket være hans lange hår, som er ret a la **Dave Davies** i **Kinks**, dels fordi han adskiller sig så voldsomt ud fra gruppen ved at stå stille som en stenstøtte.

Palle, orkestrets basguitarist, nåede under cirkusturneen at kulegrave samtlige cirkuspladser, idet han opdagede, at teenagerne begejstring ingen ende ville tage, når han med »hovedet« af sin guitar begyndte at grave huller i jorden.

Finn Tony & Them har indspillet pladen »Stupidity«/»Susan Q« for HMV. Pladen har haft et imponerende salg i betragtning af, at det er en debutplade, og næste plade er allerede under forberedelse.

Sommeren igennem er **Finn Tony & Them** optaget af forskellige arrangementer blandt andet i Sverige, hvor de skal besøge nogle dansehaller.

Bio hos BEATLES

John og Cynthia Lennon rejste til Cannes for at overvære filmfestivalen. Ved hjemkomsten udtalte John Lennon: »Det var mægtigt, men jeg så ingen nye film.« Dette kan vel ikke undre nogen, når de hører at John har indrettet en stue i sit hus som en art biograf, hvor han og de øvrige Beatles ser alle de films, som de ikke får set i biografene.

DUSTY & ALLAN

Alan Price, tidligere organist hos The Animals, kan høres på Dusty Springfields næste single, idet han med øjeblikks varsel blev indbudt til at slutte sig til Dusty Springfields Backing Group under pladeoptagelserne.

MARIANNE

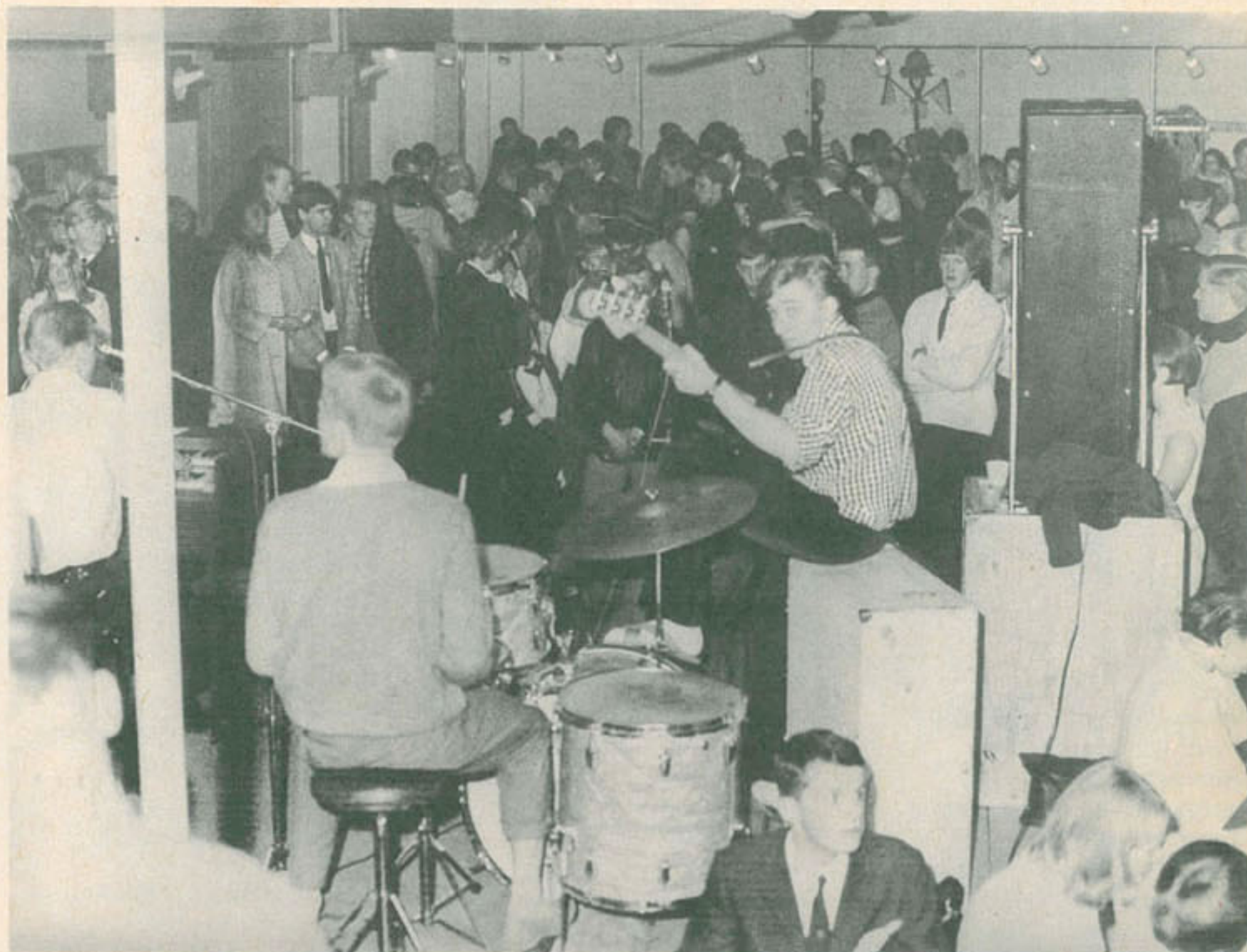
Indledningen på den britiske sangfestival i slutningen af maj måned var ikke uden spændende overraskelser. At musikken var god, var ingen overraskelse — men kun de færreste vidste, at Marianne Faithful netop havde giftet sig. Og for at øge spændingen, var hallen fuld af civilklædte politibetjente, som var på udkig efter en morder blandt publikum!

KINKY KINKS

The Kinks er som bekendt meget populære over hele verden, og i England når deres popularitet næsten Beatles-højder. Nu er da der også udsendt en LP-plade med titlen »KINKY MUSIC«, udelukkende bestående af Kinks-kompositioner udsat for orkester.

Guitaristen hos Violents er kejt-håndet — det er ikke fotografen der har spejlvendt billedet.

Vi har her i Hit tit bragt noget fra vores broderland Sverige, og det har vist sig at der er interesse for det der sker på den anden side af Øresund. Vi har derfor lavet en billedreportage fra Stockholms berømte Tivoli Gröna Lund, hvor der findes et »Hit-house« der hedder »DANSIN«.

Da vi besøgte det i Stockholm populære pigtrådshus var det Jerry Williams orkester The Violents der spillede og sikke de spillede — kig nu blot på siden og se hvordan Stockholms ungdom morer sig i deres »Hit-house«.

Disse to ser ud til at have opfundet en ny dans — som endnu ikke har fået navn, men måske nogen havde et godt forslag hertil.

Selv politikonstabler i fuld uniform kaster sig ud i en dans til pigtråd når Violents tager fat.

I CIRKUS

Bjørn og Susanne på besøg i den gamle cirkusbygning.

Susanne havde besluttet at hun ville vække redaktionens opmærksomhed så at hun kunne blive den heldige og møde Bjørn fra Excheckers i serien »Bliv dus med dit idol.« Altså satte hun sig ned ved sin skrivemaskine og skrev 8 enslydende breve og håbede at dette forsøg ville give resultat. Og det gjorde det — men lad det være sagt at den går ikke en agng til. Susanne var tilsagt at møde uden for Hit House I og hun var præcis på det aftalte tidspunkt. Bjørn tog pænt imod hende og de indledende formaliteter var

hurtigt overstået, hvorefter snakken gik livligt. For at Susanne og Bjørn kunne nå at snakke sammen gik vi ned af Frederiksberg allé i det gode vejr.

Lidt efter tog vi dog en taxa for ikke at komme forsent til forestillingen i Cirkus Schumann som det var aftalen vi skulle ind at se.

Hele eftermiddagen som forestillingen varede nåede Susanne og Bjørn at snuse til den rigtige cirkusatmosfære. Alle artisterne hilste venligt på dem, cirkustjenerne hjalp dem velvilligt tilrette, artistpigerne smilede pænt til Bjørn så Susanne holdt fast på ham. Tiden løb med lynets hast afsted og pludselig var forestillingen forbi og klok-

ken nærmede sig meget det tidspunkt da Bjørn skulle til Hit House og spille sammen med The Excheckers. Der blev sagt hastigt farvel og tak for en herlig dag til Cirkus Schumann og alle de som havde sørget for at dagen var blevet en herlig dag. Om de to nu havde ønsket om at stikke af med cirkus i fremtiden ved jeg ikke — men ihvertfald hviskede de meget sammen om al det spændende de havde oplevet i cirkus.

De skyndte sig afsted til en lille restaurant hvor de skulle spise en hurtig middag og fik en hyggelig sludder oven på alle oplevelserne. Snart efter måtte de dog skynde sig ud og tage afsted til Hit House hvor Bjørn var en galant vært hele aftenen og Susanne var en glad gæst der lyttede til sit idol spille sammen med resten af Excheckers. Susanne er vist villig til at skrive under på at denne dag nemt kan måle sig med alle de andre »dus med dit idol-dage« hun har læst om i Hit — ja hun er sikker på at ingen af de andre heldige har haft så dejlig en dag som hun havde den dag hun mødte Bjørn Holte Jensen der er rytmeguitarist hos den stærke

dansk/engelske gruppe The Excheckers.

peter

Benny Schumann viste Susanne og Bjørn rundt i hestestaldene.

I serien:
Bliv dus med dit idol

WH-nyt!

The girl from Ipanema

(Den lille pakke)
'Hør den med Stan Getz

Doris Day nyhed —

Du skal ikke sende blomster

(Send me no flowers)

Jeg er færdig med dig

(The beating of my heart)
Hør den på Columbia.

Den danske Grand-Prix Melodi

For din skyld

Nyt fra USA —

Jeg venter dig

(I'm watching you)
Fin medium rock melodi.

WILHELM HANSEN
MUSIK-FORLAG

Gothersgade 9-11

MI 7888

Susanne og Bjørn foran Cirkus Schumann

Sprechstallmeister Knipschild havde sørget for et par gode pladser i nærheden af manegen og lagt besked om at vi var velkomne til at komme om bag scenen når vi havde lyst. Bjørn havde det meget specielle ønske at komme til at hilse på den menneskelige Gorilla NORBU — eller er det menneske? — det var det mysterie Bjørn gerne ville have løst. Da vi gik bag scenen mødte vi Norbu og han viste sig at være en yderst elskværdig mand, som havde studeret gorillaer i ca. 3 år, så intens at han kunne agere fuldstændig som en. Benny Schumann viste velvilligt rundt i stalden, blandt alle de pragtfulde heste som findes i cirkus. Og de to klovner Kiki og Antonio havde deres sjov med Bjørn og Susanne.

Bjørn havde ytret ønske om at komme til at tale med den menneskelige gorilla Norbu.

En hurtig middag før det gik afsted til Hit-House

Cliff Richard

Det er efterhånden ret mange steder på vor klode **Cliff Richard** efterhånden har besøgt, og adskillige har han benyttet lejligheden til at indspille plader. Her i det seneste stykke tid er der udkommet flere af de indspilninger han lavede i de berømte Nashville studier, men på sin rejse i Amerika stoppede **Cliff** også i New York, og flere af hans optagelser derfra foreligger allerede som LP-material, mens hans sidste nye single succes også netop stammer fra New York studierne. Titlen er »ON MY WORD«, og her i Danmark er den ret så hurtig efterfølger til Nashvilleindspilningen »Angel«. »On my Word« er i middeltempo, og er slet ikke som nogle af hans senere indspilninger som hans seneste amerikanskagtige akkompagnement gir den et særpræg, så den blir' en virkelig interessant **Cliff** nyhed, og man må sige, at manden forstår at forny sig hele tiden. På pladens anden side findes en livlig og iørefaldende **Hank B. Marvin** komposition med titlen »JUST A LITTLE BIT TOO LATE«. (Columbia).

Suzie

Det er efterhånden et stykke tid siden, den hollandske pige **Suzie** slog igennem med **Larry Finnegan** melodien »Johnny loves me«, og siden den har hun forsøgt sig med adskillige ting, der er gået knapt så godt for hende, bl.a. danske indspilninger. **Suzie** opholder sig meget i England for tiden, og hendes nyeste forsøg er også på engelsk og hedder »Blacksmith Blues«. Det

TRIOLA NYHED

Ny Lions plade
TEENAGE LETTER
IT'S GONNA WORK
OUT FINE

TD 277

er altid svært at leve op til en kæmpesucces som »Johnny loves me«, og det er da heller ikke til fulde lykkedes med denne »Blacksmith Blues«, men den er bedre end mange af hendes nyere indspilninger, så blot det hele tiden går i den retning, skal

det nok gå alt sammen. Tempoet er som sædvanlig på hendes plader, og man ved selvfølgelig aldrig om den kan gå hen og blive schlager.

Larry Finnegan har lavet »Look at Him«, som også holder midtempoet. (Sonet)

Donovan

Donovan er en ung engelsk herre, der blir' kaldt Englands svar på Amerikas berømte **Bob Dylan**, og hans stil er da også tilpas folkemusikpræget, selv om melodierne bærer et ret kommercielt præg. Hans gennembrud »CATCH THE WIND« er det første der foreligger med ham her i Danmark. Den er meget enkel og ligetil, og akkompagnementet er absolut ikke pigtrådtigt, men alligevel må **Catch the Wind** betegnes som en blid popmelodi i folkemusikarrangement, så godt det nu kunne lade sig gøre. **Donovan** selv er også meget kommerciel med sit lange hår, sin kasket og sin øvrige påklædning, og ligesom **The Beatles** bærer en stor del af skylden for **Bob Dylans** popularitet er der ingen tvivl om at **The Rolling Stones** ved uafsladelig omtale har skabt interessen for **Donovan**.

Den anden side »Why do you me like you do« er også lavet af ham selv. (PYE).

The Dave Clark Five

Endelig har **The Dave Clark Five** fået et virkeligt comeback i England, med en melodi,

de har indspillet i Amerika, og som allerede har nydt popularitetens roser i Amerika, hvor så til gengæld deres europæiske »Reelin' and Rockin'« først nu gør sig. Denne sidste nye **Dave Clark** plade her i Europa hedder »COME HOME«, og er i et for dem usædvanligt langsomt tempo, og i alle tilfælde er det den første slowmelodi, de gør lykke med i England. **Dave Clark** og

gruppens sanger **Mike Smith** er ophavsmænd til den noget specielle **Come Home**, der i størstedelen af spilletiden har et akkompagnement, der gør sig vældig fordelagtigt for denne melodi. Pladens anden side »She's all mine« er de sluppet vældig nemt fra, idet den simpelthen er taget fra deres første LP. (Columbia).

The Rolling Stones

Det er efterhånden et stykke tid siden **The Rolling Stones** i Amerika lå højt placeret med en speciel amerikansk indspilning, der bar titlen »HEAT OF STONE«, og mens der nu atter er dukket specielle amerikanske plader op med dem i Amerika, foreligger denne »Heat of Stone«, som gruppens nye singleplade op til deres andet besøg i Danmark. Melodien er slet ikke i stil med **The Last Time**, men er derimod i slowtempo, og **Mick Jagger**s sang er helt som den plejer at være på **Stones** indspilninger. Den hører ikke til deres mest spændende ting, men populær skal den nok blive alligevel. I den forbindelse skal nævnes, at en anden nyhed med **The Stones** her op til koncerten er en EP stammende fra en **Stones** koncert i England, hvorpå de to af melodierne er »Everybody needs somebody to love« og »Paine in my Heart«. Der står i de engelske aviser, at de tre øvrige numre er **Route 66**, **I'm moving on** og **I'm alright**, mens beskeden her i landet går ud på, at der kun findes to numre mere, som er »You better move on« og **I'm alright**.

Den anden side på deres nye single er en gammel kending fra LP'en »What a Shame« (Decca)

Tom Jones

Den unge herre fra Wales ved navn **Tom Jones**, der fornylig slog så flot igennem både i England og Amerika med »It's not unusual«, har for tiden mange jern i ilden. Der er kommet en koncert EP med ham, og en indspilning af »Little Lonely One«, som han lavede for et par år siden under et helt andet navn, er også ved at klatre i Amerika. Desuden har **Tom**

Jones lovet sin virkelige »It's not unusual« efterfølger, der minder ikke så helt lidt om sin forgænger. Titlen er »Once upon a time«, og for at være helt ærlig minder den næsten lidt for meget om sin forgænger, men atter lægger **Tom Jones** sine dynamiske stemme for dagen på en speciel og charmerende måde. I England har han netop fået umådelig meget ros for sin første LP.

Pladens anden side bærer titlen »I tell the Sea«. (Decca)

Shirley Ellis

Den sidste nye med den amerikanske sangerinde **Shirley Ellis** »The Clapping Song« er også blevet hendes store europæiske gennembrud. I Amerika har **Shirley** haft to virkelig store succes'er for den, nemlig »The Nitty« **Gritty** og »The Name Game«, og begge er de blevet meget omtalt i engelsk presse, fordi både **Rolling Stones** og **Beatles** havde kåret dem til deres yndlingsmelodier, men først denne nye »The Clapping Song« er blevet hendes gennembrud i England. Efter teksten at dømme fristes man mest af alt til at tro, at det drejer sig om en

gammel børnesang, der er blevet lavet en del om, så den nu er med popakkompagnement og dertil hørende ingredienser. Iøvrigt hedder hendes nyeste plade i Amerika »The Puzzle Song«. På den anden side synes **Shirley Ellis**, at »This is beautiful«. (Kapp)

Connie Francis

I øjeblikket laver **Connie Francis** kun ballader, når hun synger på amerikansk, og det er faktisk synd, når man tænker på alle de mange slagere, hun havde i mange år på grund af sine mere kvikke melodier. Hendes ballader klarer sig dog udmærket i Amerika, og det er måske derfor, hun holder sig til dem. Vil man finde deciderede popting med **Connie Francis** må man lede blandt hendes nye europæiske indspilninger, og altid kan man være sikker på, at hun er på hitlisten i Tyskland med en rigtig tysk melodi. For tiden er hendes tyske schlager »Du musst bleiben, Angelino«, og det er en schlager i ordets egentlige forstand.

Ægte tysk er er også »Jede Liebe geht einmal zu ende«. (MGM)

The Beethovens

Rigtig fiffige har **The Beethovens** været, idet deres nye plade bærer titlen »Long Live Beethoven«. Det kunne tyde på en hæder overfor gamle **Beethoven**, idet melodien starter med den kendte indledning til **Beethovens** »Skæbnesyfonien« blot i en forkert toneart, men det er nok snarere lavet for at gøre pladen interessant. Hvorfra selve melodien »Long Live Beethoven«, som denne indledning går over i, kommer, skal ikke kunne siges, blot kan det fastslås, at den er både rytmisk og iørefaldende og har alle schlagerchancer, men det kan yderligere fastslås, og den har en ret tirrende lighed med **Chuck Berrys** gamle »Roll over Beethoven«, hvorved noget af det interessante forsvinder. »I've got my Mo-jo working« er en rhythm and blues standard. (Columbia)

The Beethovens

PLADER PÅ VEJ NYE NAVNE JØRGEN MYLIUS

TOMMY STEELE SUCCES

Hvad der kan overgå en popstjerne senere hen er der ingen grænser for. For fire måneder siden rejste Tommy Steele til den kendte Broadway scene, for at indspille hovedrollen i den engelske musical »Half a Sixpence«, og den er blevet en så stor succes, at man i øjeblikket

kæmper for at holde på Tommy Steele, for at få ham til at blive længere end til marts 1966, som egentlig planlagt. Tommy Steele er den største engelske musicalsucces U.S.A. i mange år har haft på besøg, og han er netop blevet udnævnt til årets bedste musical sanger. Hvem skulle ha' troet det skulle overgå 50'ernes engelske rockkonge.

PLADER PÅ VEJ OP I AMERIKA-MÅSKE PÅ VEJ TIL DANMARK

Efter det store amerikanske gennembrud for Manchestergruppen Wayne Fontana and the Mindbenders med deres tredje engelske pladesucces »The Game of Love«, er gruppen nu ligesom hjemme i England på vej frem i Amerika med deres nye »It's just a little Bit too late«. I England var The Kinks efterfølger til deres »Tired of waiting for you« en melodi i en for dem lidt ny stil med titlen »Everybody's gonna be happy«, men da der ikke åbenbarede sig nogen større succes for dem, blev den holdt tilbage i Amerika, og deres nye er nu, den også i England vældig populære »Set me free«, som atter er en Ray Da-

vies» komposition. Samtidig med at Wales sangeren Tom Jones er på hitlisten med to numre »It's not unusual« og den gamle »Little Lonely One«, er hans helt nye »Once upon a Time« nu også ved at komme godt med. Under deres nyeste Amerika turne har The Rolling Stones lavet en ny LP, og to af melodierne fra den, udgør en speciel amerikansk single, hvorfra deres egen »Satisfaction« er på vej til en umådelig popularitet. Ligesom The Last Time er det en rytmisk melodi, men i England ser den ikke ud til at skulle blive deres The Last Time efterfølger. Den amerikanske topgruppe The Four Seasons« gør sig atter

dells fravær i popforgrunden er hans aftjening af sin værnepligt, men nu er han på vej op med »The Joker«. Amerikas forhen-værende rockdronning Wanda Jackson er nu ved at opnå topplacering med westernmelodien »Have I grown used to missing you«, som er lavet af Ned Miller. Mens det danske orkester The Tigers har indspillet en propagandaplade, der hedder »Kom en tiger i tanken«, er den amerikanske gruppe The Tigers på vej op med »Gee to Tiger«. På vej op er endvidere: New Orleans/Eddie Hodges — Stop the Music/Sue Thompson — Seventh Son/Johnny Rivers — Summer Sounds/Robert Goulet — You'll

med deres sidste nye »The Price of Love«. Grunden til deres fravær i topsammenhæng skyldes ene og alene den omstændighed at Don Everly pludselig, mens brødrene endnu stor på toppen for to år siden blev syg på en Englands tourne, og måtte straks hjem til U.S.A., hvor han lå på hospitalet i et helt år. Det er klart at det skader populariteten, når de hverken kunne vise sig eller indsyngte nye plader, og siden Don for et år siden blev rask igen har de haft det lidt svært, men nu er de på grund af deres dygtighed ved at komme stærkt igen. Vi skal helt tilbage til 1962 for at finde The Everly Brothers seneste virkelig store successer »Cryin' in the Rain« og »No One can make my Sunshine smile«. Sidste år gjorde de sig nogenlunde med melodierne »The Ferris Wheel« og »Gone gone gone«, og i år har de haft den glæde af den gamle Buddy Holly melodi »That'll be the Day«. Nu har turne i England, og det har medført alletiders come-back for dem med deres egen kvikke og rytmiske »The Price of Love«, og er der nogle der fortjener det, er det The Everly Brothers.

NYT FRA PROBY

Nu er det atter blevet P. J. Proby tilladt at vise sig i flere af de engelske fjernsynsprogrammer, hvor han før var forbuden frugt, og det har resulteret i, at nye indspilninger udsendes med ham. Hans fantastiske LP bestående af standardmelodier som »My Prayer« og »Secret Love« er netop kommet, og hans længe ventede efterfølger til »I apologise« er nu langt om længe på trapperne. Meningen var at titlen på den skulle være »Hold on to what you got«, men den er i stedet puttet på en EP, der først kommer til efteråret. Hans nye single i England blir' en melodi, som Chris Curtis fra The

Searchers fandt på en gammel Ben E. King plade, og anbefalede til P. J., som nu bruger den som sin nye single. Titlen er »Let the Water run down«, og hans single efter den »That means a Lot« kommer senere på sommeren, og den er lavet af Lennon-McCartney. P. J. Proby selv skal for første gang siden sit gennembrud i England, for et år siden, tilbage til Amerika, for at medvirke i nogle af Amerikas populæreste TV programmer. I Amerika findes der iøvrigt adskillige P. J. indspilninger, der er lavet for flere år siden inden gennembruddet, men de er aldrig udsendt i Europa.

bemærket med en slager i deres specielle stil. Ligesom deres foregående, er også denne »Girl come running« en melodi lavet af deres manager Bob Crewe. Det er efterhånden et lille stykke tid siden vi virkelig har hørt noget fra den lille amerikanske Lesley Gore, som en overgang så ud til at overtage Brenda Lee's topstilling, men nu er der kommet gang i sagerne igen for Lesley takket være melodien »Sunshine, Lollipops and Rainbows«, som bli'r vurderet til at blive en af sommerens store slagere. Her i Europa er det Connie Francis, der oftest høres med melodien »Forget Domani« fra filmen »The Yellow Rolls Royce«, men i Amerika, er det Frank Sinatra, der er i vælten med den. Det er et lille stykke tid siden Rick Nelson virkelig har formået at føre sig frem med en singleplade, men nu er det atter ved at ske, og denne gang med en rock'n roll melodi, der hedder »Come out dancing.« Billy J. Kramer har ligesom i England fået sig en solid pladesucces med Burt Bacharach melodien »Trains and Boats and Plains« efter et kortere fravær på hitlisterne. Ej at forveksle med en dansk gruppe er de amerikanske The Hitmakers i færd med at gøre den satiriske »How to make a Hit Record« umådelig populær. Grunden til Bobby Ry-

never walk alone/Gerry and the Pacemakers — Too many Rivers/Brenda Lee — Cara Mia/Jay and the Americans — A World of our own/The Seekers — When a Boy falls in Love/Sam Cooke — Tell Her/Frank Sinatra — Laurie/Dickey Lee —

SOM FOR 5 ÅR SIDEN

For blot fem år siden var nr. 1 både i Amerika og England melodien »Cathy's Clown« med The Everly Brothers, som blot var en i rækken af alle de topplader, de allerede på det tidspunkt havde opnået. Endvidere var hitlistefavoritter Connie Francis, Brenda Lee og Elvis Presley. I England virker det i disse tider, som om hele denne 5 år gamle atmosfære er ved at komme igen. Alt imens diverse grupper selvfølgelig stadig er i vælten, har Connie Francis netop været på besøg i England for første gang i tre år, hvilket har forårsaget, at hendes nye engelske indspilning »My Child« er vundet ind på hitlisten, og har givet hende lidt af et come-back. Brenda Lee ser vi regelmæssigt repræsenteret, og Elvis Presley kæmper om topplacering med en gospelindspilning »Cryin' in the Chapel«. Ikke nok med det. Skaberne af den specielle duo »sound«, så mange indenfor poppen uden held har prøvet at efterligne, The Everly Brothers er

LÆS MERE
PÅ SIDE
10 OM
CHUCK BERRY

Fortalt af
JØRGEN
MYLIUS

NYT FRA LOLLAND

DANNY & THE ROYAL STRINGS

Den første plade udsolgt på få dage

Tekst: Peter A.

Foto: E. Hetland

gen af dem der kalder sig **Danny**. De fire fyre er **Lars Stryg**, single guitar og orkester leder i det daglige kontorassistent på det nok så bekendte Lundby Mejeri i Nr. Alslev. Han står endnu i lære, men glæder sig til

at læse til bygningskonstruktør komponerer han melodier til brug for orkestret. Han er mester for de to titler som **Danny og The Royal Strings** har indspillet på plade nemlig: *Come Right Back* og *Promise You'll*

Danny & The Royal Strings er noget af det mærkeligste fænomen som jeg har mødt længe. For (ja, tilgiv mig) hvem skulle tro at der nede på Lolland var et orkester der i popularitet kunne måle sig med **Defenders** og **Peter Belli**. Og hvem skulle tro at der på Lolland var en fan-club for **Danny & the Royal Strings** der er blandt de største med ca. 1300 medlemmer hvor iblandt der er ca. 10 medlemmer fra Jugoslavien, hvad der i sig selv er usædvanligt. Det er ikke uden besvær at **Danny & The Royal Strings** har

opnået den popularitet som de nyder, fuldt fortjent, over det meste af Sjælland. Nu er Jylland i kikkerten og det varer sikkert ikke længe inden at det drejer sig om hele Danmark. Orkestret der består af 4 medlemmer startede i 1963, men havde dengang 5 medlemmer. Man besluttede sig imidlertid til at stryge det ene medlem og fortsatte (januar 1965) med 4 medlemmer og det har så været uændret siden. Hvorfor det hedder **Danny & the Royal Strings** er der egentlig ingen begrundelse for, da der ikke er no-

Ole Nielsen

at blive udlært — han er, siger han, træt af de mange lidt fjolde vittigheder om langt hår og ville ønske at folk snart kunne finde på noget morsommere end at sige »goddag frøken ... undskyld hr.«. Han er en meget dygtig guitarist og er en af dem der har flest fans.

Ole Nielsen, 20 år gammel, trakterer bassen med stor færdighed. Ole er for tiden skolelærer på Bandholm skole og det tør siges at han er populær blandt eleverne på skolen — en sag som vi fik syn for da vi besøgte ham i en undervisningstime. Han har ikke noget problem med eleverne og i stedet for at bede om en historie, som skoleelever normalt beder om så tigger de ham tit om at synge en sang. Iøvrigt er der mange af eleverne der er medlem af fan-clubben.

Birger Nielsen, er yngste mand i truppen med sine 18 år og når han ikke beskæftiger sig med

Do. **Birger** er endvidere rytme-guitarist og gruppens sanger. Endvidere bliver han fejlagtigt kaldt **Danny** af flere mennesker, men da orkestret hed **Danny & The Royal Strings** før **Birger** kom med, kan det ikke være korrekt.

Birger

Sidste mand i orkestret er **Jes Pedersen**, men derfor er han ikke mindre vigtig — han er nemlig trommeslager — og tillige en god trommeslager. Til daglig er **Jes** malerlærling med en yderst forstående chef som efterhånden synes det er sjov med **Jes** og hans spilleri. Han er mand for at få mange pigehjerner til at banke hurtigere — på grund af hans charme og gode humør.

Danny & The Royal Strings-fan-club drives af **Ole Nielsens** søster **Hanne**, som uden nogen som helst form for vederlag offerer al sin fritid for det orkester hendes bror er med i. **Hannes** forældre følger også meget med og faderen der har en frisør-salon er så interesseret at han stiller sin salon til rådighed som øvelseslokale — vel nok Danmarks mest usædvanlige øvelseslokale.

Manden bag **Danny & The Royal Strings** er **Carl Christensen**, han er gruppens manager, også han passer sit arbejde til daglig, og han bruger al sin fritid til de fire drenges skridt på vej frem — og specielt sørger han for at de ikke tager fejl og går ind på en sidevej.

Vi har efter besøget fundet ud af at der er mere uden for »Valby Bakke« end vi først troede. **Danny & The Royal Strings** overbeviste os. Måske ville vi tvivle — og lad os indrømme at vi har tvivlet — på at et provinsorkester skulle have en så stor popularitet som **Danny & The Royal Strings** har, og vi vil derfor heller ikke undlade at undskylde at vi ikke troede for vi selv fik det at se med egne øjne.

I fremtiden kommer vi til at høre mere til dem — vær sikker på det. Ny plade skal snart indspilles, til efteråret går det løs med engagementer, og hver dag strømmer det ind med medlemmer til fan-clubben.

Vi tipper på en god succes for **Danny & The Royal Strings** fremover.

Lars Stryg

DEN DER LER SIDST....

Joe E. Carter's Group har gjort raketkarriere, siden de for tre måneder siden vandt konkurrencen om Stones-titlen i Tivolis koncertsal.

Der findes vel ingen opskrift på succes. Men man kan lære af andres vej mod toppen og måske tage visse tips ud fra denne viden. I så fald bør man bemærke Joe E. Carter's Group. De fem københavnske gutter har præsteret at blive landskendte på 3 måneder.

Der blev grinet i krogene — og i aviserne — da Joe E. Carter's Group den 13. marts i år vandt konkurrencen »Hvem bliver Danmarks Rolling Stones?« i Tivolis Koncertsal.

— De lærte at spille i tirsdag og vandt i lørdags skrev aviserne.

Og så grinede man over den tåbelige dommerkomite (en grammofondirektør, præsidenten for Rolling Stones fan klub i Danmark samt en popjournalist), som kunne drømme om at vælge gruppen frem for 35 andre københavnske popgrupper.

I dag er der ingen, som griner længere. Joe E. Carter's Group spiller de steder, som for alle teenagere står som poppens top-templer. Joe E. Carter's er blevet anerkendt »på bjerget«.

Hvordan? Hvorfor?

Først og fremmest fordi drengene har personality og vilje til at nå toppen.

Få grupper i Danmark har trænet hårdere end Carter's. De øver, øver og øver for at leve op til det renommé, som titlen trods alt giver dem. Folk venter noget godt, når de kommer. Alt så må alle anstrengelser ydes for ikke at skuffe forventningerne.

Derefter følger en god del held: En af gevinsterne ved konkurrencen var en pladeindspilning. Grammofonselskabet HMV-Columbia var hurtigt. Pladen blev indspillet tre dage efter, at Joe E. Carter's Group havde vundet Rolling-Stones-titlen. Syv dage efter var pladen på markedet. En fremragende R&B-plade, som få dage efter vandt en konkurrence i Sveriges Melodiradio som bedste pigetrædsplade i Skandinavien i år.

Joe E. Carter's Group har taget alle chancer for publicity:

+ De kom i alle blade, da de repræsenterede den nye stil ved Studentersangforeningens fest for den afgående formand Knud Vad Thomsen.

+ De kom i alle aviser, da de spillede som pause-orkester ved premieren på stock car-løbene på Amager Travbane (den dag erhvervede de kælenavnet »Joe E. Stock-Carter's Group«).

+ De kom i alle aviser, da de optrådte ved KB's pokalfest på Langelinie-pavillonen.

+ De spillede gratis ved koncerterne med de rigtige Rolling Stones i København.

+ De kom i alle aviser i Jylland, da de sagde ja til at optræde som ringriddere ved Ringridderfesten i Sønderborg i juli.

+ Og de sagde selvfølgelig ja, da de fik et tilbud om at optræde i Bakkens populære restaurant »Place Pigalle« i juni og august månede.

Imponerede over sig selv?

— Bestemt ikke, siger Poul Erik Beldal, orkestrets dygtige leder og sanger. Vi synes det hele har været pragtfuldt. Teenagerne stormer os for at få autografer. Arrangørerne kan tilsyneladende lide os, selv om vi på mange måder spiller en stil, der ligger foran det, man spiller i dag. Vi tror på, vores musik bilver »det nye«. Vi stræber ikke mod en topplads i lyntempo. Vi prøver at dygtiggøre os, så vi står klar til at overtage pladsen, den dag de orkestre, som er toppen i dag, måske glider lidt tilbage. Skulle vi ikke nå toppen... nå ja, så skidt. Vi har haft det dejligt og vi regner med at blive ved at have det dejligt, så længe det varer.

— Pengene? De er da dejlige at få, men vi har aldrig interesseret os særligt for dem. Penge er ikke lykken, men skulle man gå hen og blive ulykkelig, er det selvfølgelig rart at have råd til at rejse væk fra det hele en tid.

JOE E. CARTERS GROUP

THE SUPREMES INDSPILLER PÅ TAMLA MOTOWN

★ »THE NEW SOUND FROM DETROIT«

Under dette slogan lanceres det sensationelle amerikanske plademærke Tamla Motown — hvis indspilninger hidtil er udsendt på mærket Stateside — i de kommende uger over hele Vesteuropa, og i dag foreligger den første serie optagelser på det danske marked.

»The New Sound from Detroit« er USA's svar på England's Liverpool-sound, der med The Beatles, Gerry and The Pacemakers, The Dave Clark Five og andre grupper en overgang fuldstændig tog pusten fra den amerikanske grammofonindustri. Tamla Motown, hvis hovedkvarter ligger i Detroit, har lanceret denne nye »sound« og har — selvom mange andre grammofonselskaber forsøger at

kopiere den — stadig eneret på denne »sound«.

På trods af at Tamla Motown er et af Amerika's yngste grammofonselskaber, har det opnået en ganske dominerende stilling på de amerikanske bestsellerlister. Tamla Motown har i det sidste års tid haft gennemsnitligt ti singleplader placeret på de officielle ugentlige salgsbarometre, og er i dag det tredjestørste selskab i USA i omsætning af singleplader. Denne fantastiske udvikling vil givetvis smitte af her med alle de hestekræfter, bilbyen Detroit kan opbyde.

For nogle måneder siden så vi de første tegn herpå, da The Supremes lå på toppen af de danske hitlister med »Where our love go« og »Baby love«.

SONNY BOY ER DØD

En af de sidst store bluesangere er ikke mere.

Mange er de der vil føle et sug i sig når de erfarer at Sonny Boy Williamson døde tirsdag d. 25. maj 1965 i Kansas, USA.

Mange er de der vil mindes ham som de lærte ham at kende i de perioder han inden for de sidste par år tilbragte i Danmark.

Mange er de der vil huske ham, som når han gjorde sin entre på tribunen iført bowler og diplomatfrakke og formelig rystede mundharmonikaer ud af ærmer og lommer. — Når han efter kun få toner havde hele salen i sin hule hånd og fortalte om the blues som kun få har formået det. — Når han alene — kun ham og hans harmonika — fik det hele til at swinge som havde det været en Ellington eller Basie. Sonny Boy Williamson nåede ved sine korte besøg her i landet at få et langt større publikum i tale end mange andre bluesangere har gjort. Han optrådte i fjernsyn og radio, og selv folk der normalt ikke har øren for den slags musik, lod sig rive med når Sonny Boys hese røst forkyndte »The sky is cryin' look at the tears rolling down the street«.

Når Sonny Boy tav, talte hans mundharmonika. Forbløffende var de virkninger han kunne få frem — hans mundharmonika græd og lo, og fortalte mere end mange ord.

Sonny Boy er død — men mindet om ham vil altid leve videre.

HOV! HVOR SKAL DE HEN?

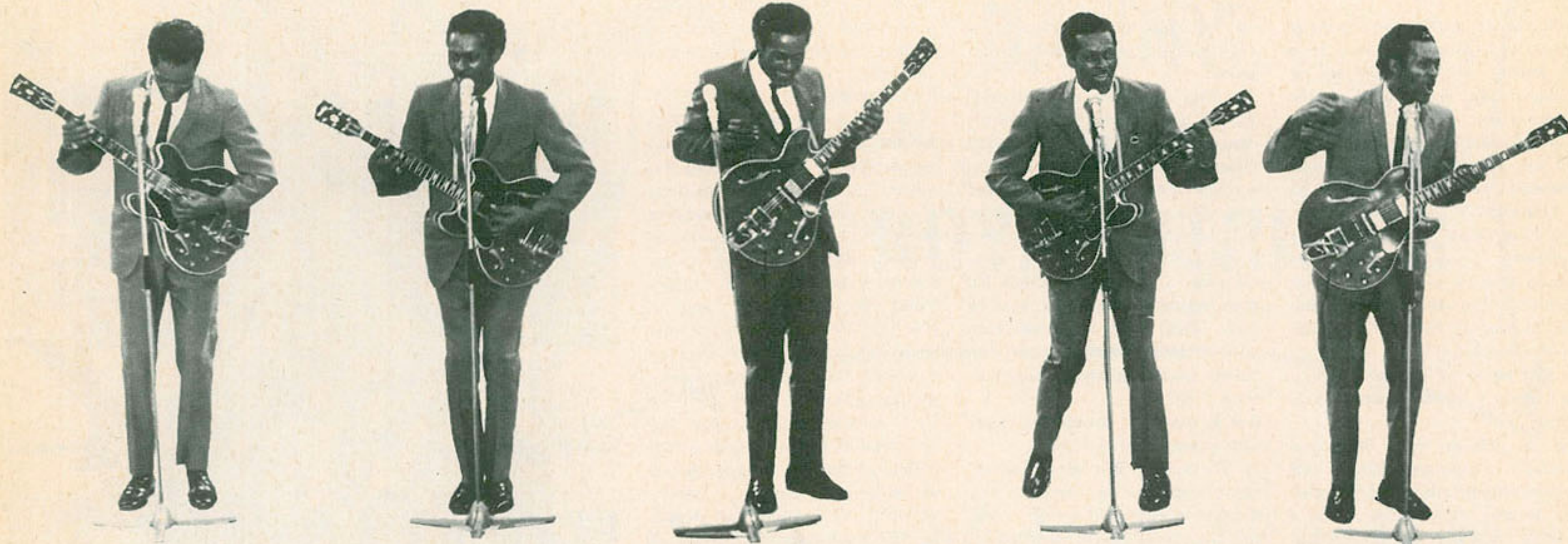

Mick Jagger

CHUCK BERRY

NU INDSPILLER CHUCK BERRY SINE PLADER DERHJEMME

Fortalt af JØRGEN MYLIUS

Amerikas rythm and blues konge Chuck Berry er ejer af en kæmpe og pragtfuld park i nærheden af St. Louis i Missouri, som ingen andre af Amerikas store kanoner som f. eks. Frank Sinatra og Elvis Presley blot har haft i tankerne at få. I denne

park har Chuck Berry bygget sig en pragtfuld bopæl, der mest af alt minder om en blanding af en kæmpevilla og et slot. Det ligger i den mere private del af parken, der hedder »Berry Park country Club«, og der har han nu også for millioner af kro-

ner fået oprettet et pragtfuldt indspilningsstudie med alle tænkelige moderne ingredienser, og han har inviteret adskillige af sine venner indenfor showbusiness til at indspille deres plader der, og selvfølgelig er alle fremtidige Chuck Berry indspilninger

lavet i »Berry Park«. Ikke nok med det. Hans park er et sandt paradys, der i den anden del indeholder en luksusrestaurant, alverdens sportsbaner, svømmebassin o.s.v., og der er fra den første maj i år offentlig adgang. Dette paradys har altid været

Chuck Berrys ønske at oprette, og da det gennem de sidste år er væltet ind med penge til ham, ikke blot for hans egne indspilninger, men også for de utallige versioner der er blevet af hans mange melodier. Jo, Chuck Berry er noget for sig selv.

Har De ikke hørt at ROLLING STONES er i byen?

Palle fra
SOMEONES vælger

POP

fra

HELLERUP IS

Mick Jagger

BRIAN JONES

CHARLIE WATTS

BILL WYMAN

KEITH RICHARD

PETER BELLIS ARVTAGER?

Ringo-Ole og hans orkester Vocins spås af mange som kronprinser til Peter Belli og Rivalernes trone.

Flere og flere steder lægger man mærke til navne Ringo-Ole og Vocins. Orkestret har længe gået og gemt sig, men først nu er de trådt frem i søgelyset og det så effektivt at de allerede har fået påhæftet betegnelsen »kronprinserne« på sig. Det at de har ventet med at træde frem for publikum før at de var sikre på deres numre har betydet at de fra første færd har kunnet koncentrere sig om det rent scenemæssige, da den musikalske side var i orden.

Nu må man ikke falde til den anskuelse at Ringo-Ole og Vocins er en stille intetsigende gruppe, fordi de ikke har ladet høre fra sig før — nej, nej — tværtimod. Har man skullet holde styr på de 5 herrer i blot fem minutter er man klar over at en søk lopper absolut ville være en lettere sag.

Måske skulle vi prøve at præsentere »kronprinserne« en for en. Først sangeren Ringo-Ole hvis borgerlige navn er Ole Frederiksen. Han er 19 år og er ifølge sit eget udsagn »stjernen, talentet, super solisten« — »kort sagt primus motor i orkestret Vocins« siger han og fortsætter

jeg kaldes Ringo-Ole, Ellinor eller Fjæset — men kært barn har jo som bekendt mange navne. Jeg elsker mørkhårede piger og engelsk bøl og mit motto er »Lev stærkt — dø ung.«

Anden mand i Vocins som vi trækker frem er Hans Pinborg, der spiller single-guitar, er 20 år og læser til jurist. Hans Pinborg har kælenavnet »Uret« hvilket han har fået fordi han altid starter præcis. Hans motto kunne være et opråb til alle pigtrådsmusikere, det lyder nemlig således: Betal din forstærker — hvis du kan. Bassisten i Vocins hedder Kim Heyde. Han er ansat hos SAS som trafikassistent og er 19 år gammel og det eneste positive der i og for sig er at sige om ham, er at hans favoritter Animals, P. J. Proby og Lonnie Donegan. Selv siger han at hans store hobby er flyvning — hvor mærkeligt det end lyder.

Poul Petersen er rytmeguitaristen men i det daglige liv er han ekspedient og har med sine 19 år allerede afgjort at hans favoritpiger skal være rødhårede mens hans favoritorkester er Spike Jones.

Endnu en jurastuderende er med i orkestret og det er den 20-årige Carl Kristian Søndergård der er gruppens trommeslager og har tilnavnet »Snus« — fordi det er det eneste han ikke indtager. Carl Kristian har ellers meget sans for luksus som han selv siger »Jeg elsker at der dufter af luksus — store biler og små damer samt et godt spil kort.« — Til gengæld hader jeg at falde ned fra scenen.

Gruppen spiller indtil flere selvkomponerede numre, men har ellers Animals og Rolling Stones repertoire — som de prøver at krydre efter bedste beskub.

Vocins har, som det sikkert ses af det før skrevne, et stort forbrug af ironi — og det er da også hvad der driver dem frem gennem de mange besværligheder som de møder i deres forseg på at nå toppen inden for dansk pigtråd — »og den skal

helst nåes mens folk endnu kan lide at høre på pigtråd.« sluttede Ringo-Ole vores samtale af med.

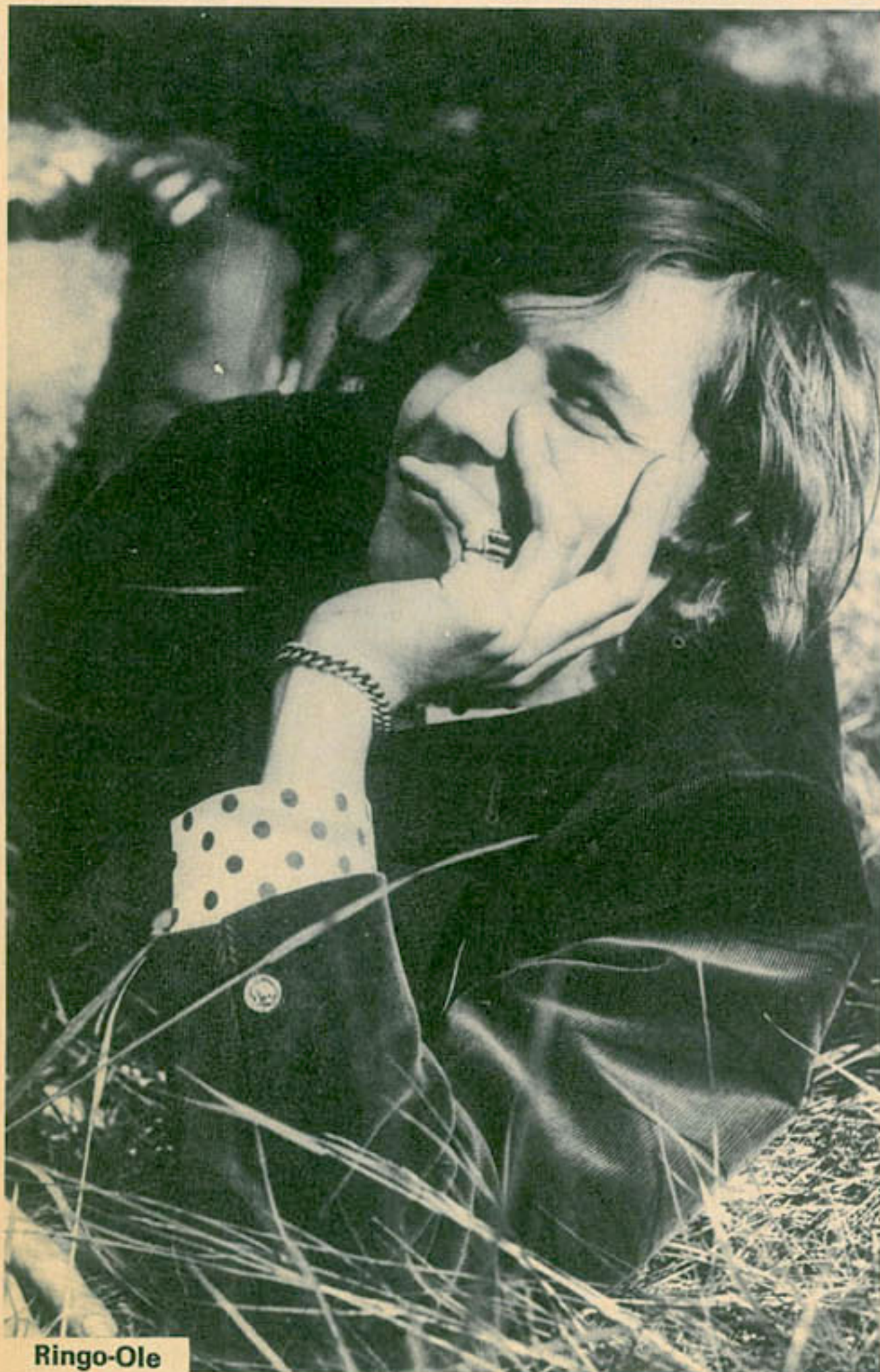
Da jeg senere på dagen sad foran min skrivemaskine og skulle fælde de ord ned jeg havde hørt sammen med Ringo-Ole og Vocins sad jeg og spekulerede om de havde taget alvorligt »strøm« på mig og kom til det resultat at jeg var blevet offer for et nummer som de ustandselig spiller folk, nemlig at man aldrig rigtig er klar over hvor man har Ringo-Ole og Vocins.

Nå, hvor om alting er, så er det vigtigste at de kan spille pigtrådsmusik og ikke om de har taget »gas« på mig eller andre der kommer og stiller mærkelige spørgsmål. Og musik kan de spille — og det med fynd og klen i. Det er vist med største sindsro at Vocins kan se fremtiden i møde for de fem »genier«, der allerede har fået tilnavnet »kronprinserne«, vil helt givet nå langt inden for pigtrådpå.

ELVIS

Grunden til, at Elvis Presley for tiden kun udsender gamle indspilninger som »Crying in the Chapel« foruden filmsmelodierne er den, at Elvis det meste af dette år er så travlt optaget af at indspille films, at han ikke får tid til at indspille plader foreløbig. Elvis får ikke engang tid til at møde The Beatles, når de i nær fremtid drager på triumftog til Hollywood.

Ringo-Ole

THE LIONS

BRUGER

red-pop

SKO FRA

BEACH BOYS

Den amerikanske gruppe The Beach Boys er i løbet af kun to år blevet Amerikas populæreste, i det de på grund af store plade hit har haft en enorm succes i den amerikanske pop-verden.

The Beach Boys hurtige fart til toppen er som et helt eventyr. Så sent som i 1961 kunne fire ud af de fem ikke engang spille på et instrument. Kun eet år senere var de i stand til at spille guitar, trommer, saxofon og indspillede deres første plade »Surfin Safari«.

Gruppen lagde allerede fra starten megen stor vægt på den tekniske side af sagen, og lagde så meget i arbejdet at de snart kunne indspille »Beach Boys Concert« — hvilket blev gjort efter en koncert i Sacramento, Californiens hovedstad, foran en mængde skrigende, begejstrede teenagere. Her kunne de ikke bruge noget som helst af deres erfaring fra studierne, men de morede sig strålende, dansede, sang og spillede en enorm succes i land, og det uden at gruppen havde fået nogen som helst form for publicity til at hjælpe dem frem.

Deres største træffer blev »Surfin' U.S.A.« / »Shut Down«, der blev et dobbelt hit og den mest

solgte plade i U.S.A. i 1963. Så gik alt slag i slag — nye pladeindspilninger, TVshows, turneer, og koncerter med skrigende

teen-agers. Et publikum, som de forøvrigt elsker og slet ikke kunne arbejde foruden. Gruppen består af de tre brødre

Wilson, samt to af deres venner. Den ledende »Boy« er Brian Wilson, der er gruppens tænkende hoved og samtidig deres komponist. Han var i begyndelsen deres manager, men opdagede snart, at han var bedre som aktiv på scenen, end som forretningsmanden udenfor den. I stedet fik de et professionelt managerfirma til at ordne den side af sagen, og Brian fik lov til at gøre det, han mest af alt elsker nemlig at sætte sig ind i ny indspilningsteknik og udførelse og komponere nye sange og melodier.

Mike Love, gruppens sanger, er 23 år gammel. Da Mike begyndte som sanger for The Beach Boys, lød hans stemme som et gammelt tog med rustne hjul — men i dag synger han både bas og tenor og er gruppens ledende vocalist tillige med at han iscenesætter deres shows.

Alan Jardine, drømte i sin tid — dvs. før han mødte brødrene Wilson, om at blive en dygtig tandlæge. Af ham er der i dag blevet en dygtig rytmeguitarist og sanger. Selv fortryder han ikke, at han opgav studierne til fordel for livet i gruppen, selv om det bringer ham langt bort fra sit hjem og hans søde kone, i lange perioder.

Han er født i Ohio for 22 år siden, men opvokset i Californien, hvor han lærte de tre brødre Wilson at kende.

Alan er rolig og stille og hans venlige sind og store personlig-

hed gør ham til een af de mest populære medlemmer af gruppen.

Carl Wilson, den yngste af de fire — var kun 14 år gammel, da han akkompagnerede de resterende fire i deres første pladeindspilning i slutningen af 1961, da han på det tidspunkt var den eneste, der kunne spille guitar. I dag er Carl 17 år han har aldrig haft nogen regelmæssig skolegang, fordi han evig og altid skulle til pladeoptagelser eller på tourne i landet. Men han synes selv, det er en god skole at være medlem af

The Beach Boys.

Dennis Wilson, den tredje og sidste af brødrene, er gruppens trommeslager. Allerede som lille dreng var hans store drøm at slå på tromme og han lagde godt op til sin fremtidige karriere ved at øve sig på sin moders pletter og pander. Dennis er 19 år gammel og den mest overraskende af de fem. Han er altid i spidsen, når det gælder nye indfald som motorrace og go-cart-løb.

The Beach Boys er Amerikas svar til Englands Beatles. De er vittige, charmerende både udenfor og på scenen. De laver gode og tit sjove numre som selv Beatles ville beundre. Gruppen er fantastisk populær i Amerika, hvad tusinder af fans har bekræftet på deres »sejrsang« rundt i staterne på turne.

Hvad Beatles er for England er The Beach Boys for Amerika.

Vi har hørt Vi har hørt

HITMAKERS

Efter mange kvaler fik The Animals endelig arbejdstilladelse i Amerika og deres turne blev sikret. Det blev tidligere fra myndighedernes side hævdet, at amerikanske grupper var i stand til at udfylde Animals plads tilfredsstillende!

★★★

Sangkomponisten Mitch Murray er blevet hyret af RCA som talentspejder i England.

★★★

P. J. Proby's første film går i produktion i juli måned og vil optage ham indtil slutningen af august. Filmen produceres af et amerikansk selskab, men optages i England. Inden optagelserne starter, kommer Proby dog til Sverige i slutningen af juni måned.

★★★

The Walker Brothers har, ligesom tidligere P. J. Proby og Goldie & The Gingerbreads, besluttet sig til at slå sig ned i England. Beslutningen skyldes dels, at de har fået fornyet deres arbejdstilladelse, og dels deres store hit med nummeret »Love Her«, og selvfølgelig, at de kan lide England.

★★★

Som tidligere oplyst skulle Georgie Fame have begyndt indspilningen af sin film »The Georgie Fame Story« i juli måned. Men der er nu lavet så mange ændringer i Georgie Fam's koncertprogrammer, at han sandsynligvis ikke får tid til at filme i år.

★★★

Orkestret der aldrig har haft en rigtig pladehit — men til gengæld nyder en enorm popularitet hos alle, er et af Finlands favoritorkestrer.

De er så meget favoritorkester at de ikke selv er klar over om de har mest at lave i Finland eller Danmark. Torben, Bjarne Steen og Jørgen er selvfølgelig lidt kede af at deres popularitets bølger ikke går så højt i Danmark som i Finland — men som de siger »Kommer tid kommer råd«.

Ungdommens mødested

Første ekvipering fra Kongens Nytorv - BY 32 14

NYHAVN 13

— også THE LIONS
handler naturligvis
i NYHAVN 13

— den sjove søkvi-
pering med det store ud-
valg og det sidste nye
i sommerens smarte
moder, for eksempel:
Hvide cowboybukser og
semantbukser til alle.

KIK NED —
INGEN KØBETANG

HØJT AT FLYVE

Orkestret, som stadig bliver bedre og bedre og i løbet af ganske kort tid vil være med, i toppen på den danske popstjernehimmel er **Los Flamigos**. Så kort kan det siges, men hvorfor netop dette af landets utallige pigtrådsgrupper?

Først og fremmest fordi alle fem medlemmer af gruppen er gennemmusikalske og dernæst fordi alle har naturlig charme og scene-personality!

Den nye kvindelige vocalist, **Hanne**, (se Hit nr. 11) har alt det, som skal til for at føre hende og **Los Flamingos** til tops på idolbarometret.

Allerede nu hører orkestret til Københavns mest populære og tilbuddene strømmer ind.

Orkestret optræder i tyrkiske kostumer og er forøvrigt snart den eneste danske gruppe, som tør optræde uden at være langhårede.

Det skyldes ganske simpelt, at alle orkestrets fem medlemmer sætter musikken i forgrunden.

LIDT OM ORKESTER-MEDLEMMERNE:

Ulrik Hansen, 17, single.

Stilling: Kontorassistent

Interesser: Musik og piger — ligemeget af begge dele

Mål: At få en ligeså stor vogn som sin manager

Holger »Huck« Poulsen, 19, bas
Stilling: Værktøjsmager

Interesser: Tøj, biler — og

selvfølgelig piger

Mål: At begrænse sin efterhånden enorme gæld

Flemming »Stone« Nielsen, 18, rytme og vocal

Stilling: Værktøjsmager

Interesser: At løbe efter sporvogne om morgenen og piger om aftenen

Mål: At lære at spille

René Sejr, 18, trommer
Stilling: Dekorator og danselærer

Interesser: Musik og penge — masser af penge

Mål: Endnu flere penge

Som billedet viser er hos **Flamingos** et orkester der er på vej i flyvende fart, og en grammofoonpladekontrakt er nu allerede sikret, så inden længe kommer det gennembrud som de igen-længere tid har arbejdet på at få.

Også Daimi er ved at slå igennem i Vesttyskland. For kort tid siden indspillede hun i Hamburg et af sine kendte danske numre »Perry, han si'r« på tysk. Den fik titlen »José sagen...« og Daimi er her fotograferet efter optagelserne.

SØDE SIV

Efter TV-udsendelsen »En aftenstund med Siw og Lasse« tillægger man Siw's seneste plade **VOGT DIG NAR DU KYSSER HAM** store chancer for en fin placering på hitlisterne. Men også pladens anden side, **AMORE, SCUSAMI**, har store chancer, således at det kan blive en dobbelt hit for Siw.

HITS ARE OUR BUSINESS

og dem leverer vi: **I/S DANSK GRAMMOFONPLADEFORLAG**
DORTHEAVEJ 39, KBHVN. NV - TAg 8505

FOR LP FANS ONELY ...

Shindig

- SIDE ONE**
1. INTRODUCTIONS
 2. SHINDIG (The Shin-Diggers) (Johnny Pate) (Pamco Music Inc. — BMI)
 - *3. SHARE YOUR LOVE (Tommy Roe) (Tommy Roe) (Low-Twi — BMI)
 4. LOVE IS A MYSTERY (The Impressions) (Curtis Mayfield) (Curton Pub. — BMI)
 5. SCOOTIN' ALONG (The Shin-Diggers) (Johnny Pate) (Pamco Music Inc. — BMI) (Yvonne Publishers — BMI)
 - *6. NOBODY CRIES FOR ME (Steve Alaimo) (D. Penn) (Fame Publ. — BMI)
 - *7. THE HURTIN' KIND (The Tams) (Ray Whitley) (Low-Twi — BMI)

Scotty Moore

- HOUND DOG**
LOVING YOU
MONEY HONEY
MY BABY LEFT ME
HEARTBREAK HOTEL
THAT'S ALL RIGHT
- MILK COW BLUES**
DON'T
MYSTERY TRAIN
DON'T BE CRUEL
LOVE ME TENDER
MEAN WOMAN BLUES

Vejl. pris: kr. 39,50

The Lollipops

- OH, GIRL**
I LOVE HER SO
IT TOOK A LONG TIME
LOOK UP AT THE STARS
I'VE GOT A GIRL
SO BLUE
ALL I'VE GOT TO SAY
TWO CHIPS AND ONE FISH
ARE YOU LONESOME JUST LIKE ME
I WANT HER BACK
THE BOY WITH FRECKLES
AND RED HAIR
LUCKY GUY
NOBODY
DO YOU KNOW

Vejl. pris: kr. 39,50

Bobby Vinton

- MR. LONELY**
Arranged & Conducted by Robert Mersey
ALWAYS, ALWAYS (Yesterday's Love Song)
Arranged & Conducted by Gary Sherman
TINA
Arranged & Conducted by Charles Calello
FOREVER YOURS I REMAIN
Arranged by Burt Bacharach
LIFE GOES ON
Arranged & Conducted by Stan Applebaum
LAUGHING ON THE OUTSIDE (Crying on the Inside)
Arranged & Conducted by Stan Applebaum
- SIDE 2**
A THING CALLED SADNESS
Arranged by Bill Walker
THE GRASS IS ALWAYS GREENER
Arranged by Bill Walker
I'LL NEVER SMILE AGAIN
Arranged by Bill Walker
SOMEONE I USED TO KNOW
SATIN
IT'S BETTER TO HAVE LOVED
Arranged by Bill Walker

Vejl. pris: kr. 39,50

HVOR SPILLER HVEM I JULI

Someones

1.—30. Hit House undtagen
d. 12. og 17.

Hitmakers

5.—23. ferie.
26. 27. 28. Hit House.
29. 30. Le Carousell.

Lions

1.—31. Finland.

Melvis & his Gentlemen

1. 2. Le Carousell.
3. Sjørup.
4. Le Carousell.
5. Hit House.
8. 9. Nykøbing Sj.
10. Stenlille.
15. 16. Nykøbing Sj.
19. 20. 21. Hit House.
22. 23. Nykøbing Sj.
24. Odense.
25.—31. ferie.

Defenders

1. 2. Hit House.
3. Helsingør.
6. 7. Hit House.
8. Studenterforeningen Kbhv.
9. Hit House.
10. Viborg.
13. 14. Hit House.
15. Studenterforeningen Kbhv.
16. Hit House.
17. Køge.
18. Korsør.
19.—26. ferie.
27. Svanikke.
29. 30. Hit House.
31. Mern.

Peter Belli & Les Rivals

2. 3. Rønne.
4. Akirkeby.
5. 6. 7. Nykøbing Sj.
8. Skagen.
9. Løkken.
10. Hobro.
11. Skive.
12. 13. 14. Nykøbing Sj.
15. Nakskov.
16. Fyns Hav.
17. Nykøbing F.
18. Stege.
19. 20. 21. Nykøbing Sj.
22. Nykøbing M.
23. Grenå.
24. Silkeborg.
25. Ringkøbing.
26. 27. 28. 29. 30. Nykøbing Sj.

The Rocking Ghosts

2. Nyborg.
3. Nr. Aaby.
4. Odense.
5. 6. 7. 8. Giraffen.
10. Odense.
11. Arby.
12. 13. 14. 15. Sverige.
17. Vissenbjerg.
18. Rømø.
20. Svanikke.
21. 22. 23. Sverige.
24. Langeskov.
25. Odense.
26. 27. 28. 29. Alborg.
31. Otterup.

The Danish Sharks

1. Nyborg.
2. Tisvildeleje.
3. Nyborg.
8. Nyborg.
9. Tisvildeleje.
10. Fyn.
11. 12. 13. 14. Fanø.
15. Nyborg.
16. Tisvildeleje.
17. Nyborg.
22. Nyborg.
23. Tisvildeleje.
24. Fyn.
25. 26. 27. 28. Fanø.
29. Nyborg.
30. Tisvildeleje.
31. Bogense.

Matadorene

3.—18. Jyllandstourne.
24. Nyborg.
31. Bogense.

Danny & The Royal Strings

3. Undløse.
10. Faxe Ladeplads.
11.—30. ferie.
31. Nr. Alslev.

Sir Henry & his Butlers

1.—31. Place Pigalle, Bakken.

The Clidows

1.—31. Valhalla, Bakken.
24. Nykøbing Sj.

Sjællandsmestrene

LES SHANNONS
og mange andre

v/ Niels Bøjgaard

Tlf. Freerslev 8 (03276) 8

A/S TEAM

Repræsenterer
Top-Popgrupper

The Madisons
The Sleepwalkers
The Zorros
Moonlighters
Group 4
Skymasters
Beat Inc.
Teenbeams

Indhent uforbindende tilbud
hos

A/S TEAM

GEORG MITCHEW
JOHN INGLIS
PETER FREDERIKSEN
HARRY KERSHAW

MØRKHØJVEJ 82, HERLEV
POSTBOX 1, HELLERUP

ÆG 6293

MELLEM KL. 15 OG 17

*RYTMEGUITARIST (evt.
solo) søger ledig plads i pig-
trådsorkester. Helst i nærhe-
den af Næstved el. Ringsted.*

HAR EGET ANLÆG.

Telf. Tybjerg nr. 12, ml. 16-17

ANNONCESIDEN:

Skal der sælges instrumenter,
eller er det et orkestermedlem
der mangler. Måske er det et
orkester der tilbydes, måske
noget helt fjerde — alle ved,
at en annonce på Hit's annon-
ceside giver resultat. Annon-
cerne kan enten indtelefoneres
på telefon Eva 1508, eller sen-
des pr. brev. I begge tilfælde
skal de være os i hænde se-
nast 14 dage før bladet udkom-
mer.

Trommeslager

ledig for poporkester

henvendelse

TOM RASMUSSEN

FASAN 2188, ml. kl. 17—20

THE HAWKS

henvendelse

Svend Hvidberg

Vestergade 20

Telefon (09 41) Strib 13

MATADORENE

★

RINGO-OLE

★

VOCINS

★

HANNE

★

LOS FLAMINGOS

★

THE BLACK BEATS

BIRGER GYLLING

GASVÆRKSVEJ 10 A
KØBENHAVN V
TELEFON VESTER *7766

Japanske el-guitarer

blok — halvakustisk — bas

kr. 325,- pr. stk.

KUN ÉN TIL HVER KUNDE

MUSIKHUSET

Jac. Jørgensen A/S

København K. Frederiksborggade 7
Tlf. Palæ 6679

THE HEATERS

THE BEAT-NICKS

TOMMY AND LAS VEGAS

★

CLAUS HOLM

Blidahpark 38. Hellerup
HE 4871 mellem 19-22

THE JESTERS

Finn Dyrnesli

TELF. JYLL. (063) 2 18 38

SIR HENRY
and
his Butlers

SOMEONES

The Shout
Blackstones

NIELS HÅSTRUP

Nyelandsvej 31, Kbhvn. F.

Telf. FA 1552

Mellem 18¹⁵—20⁰⁰

POP i Top

THE DEFENDERS

PETER BELL
& **LES RIVALS**

THE HITMAKERS

SOMEONES

THE LIONS

MELVIS &

HIS GENTLEMEN

THE BEETHOVENS

THE DONKEYS

Kan kun engageres gennem

sba

VESTERBROGADE 31, V.

telf. HI 3285 - 3286 - 3287

telf. VE 2977

DANNY & THE ROYAL STRINGS
The Skyriders - The Thunderbirds

POUL BIRKUM

Orkester- & Solistbureau

JEPPE ÅKJÆRS VEJ 9, NÆSTVED

TELF. (03) 72 02 86

PETER BELLIS ARVTAGER?

se side 12

HVORFOR IKKE JAZZ?

Under mottoet — hvorfor ikke jazz — afholdtes torsdag den tiende juni en jazzfestival i Malmø, til hvilken en mængde musikere, blandt andet Louis Armstrong, Buck Clayton, George Russel og Dexter Gordon og Svend Asmussen var engageret. Festivalen startede om formiddagen, hvor arrangørerne plus Malmø brandkorps og et traditionelt band bød Louis Armstrong velkommen og udnævnte samme til æresmedlem af Malmø brandkorps, hvilket brandkorpset vel nok har haft større fornøjelse af end Louis Armstrong selv.

Den egentlige festival startede sent om eftermiddagen i Folkets Park hvortil alle arrangementer var henlagt med hensyn til aftenens program. I det smukt udførte program — i hvilket man blandt andet kunne erfare, at ikke mindre end 13 trompeter, 11 tromboner, 10 klarinetter, 19 trommer ect. ect. medvirkede — kunne man endvidere læse at man ikke i lighed med andre festivaler ville lade festivalen strække sig over flere dage, og så til gengælde fyrer så meget som muligt af.

Det var skade. Festivalen var opdelt i tre hovedgrupper — en friluftscene, hvor der var konstant optræden af blandede grupper — en re-

Svend Asmussen og Niels Henning Ørsted Petersen dannede par på festivalen — og på trods af den korte tid de spillede sammen havde de succes.

staurant hvor man udelukkende kunne høre traditionel jazzmusik — og endelig en restaurant der var helliget den moderne- og swingmusikken. På disse tre scener skulle så et utal af orkestre og solister optræde, indenfor et tidsrum af fire timer. Dette bevirkede, at et stakkels menneske der gerne ville høre så meget som muligt af festivalen, var nødt til at styrte fra sted til sted hvert tiende minut og tilsidst var så overvældet af indtryk at intet rigtigt kunne imponere.

Et par begivenheder gjorde dog et vist indtryk. Louis Armstrong og hans all stars var et glædeligt gensyn. Gruppen havde fået ny bassist og basunist siden sidst. Især Tyree Glenn på basun var en virkelig oplevelse og Louis Armstrong viste endnu engang, at jazzen ikke kan finde en mere værdig ambassadør end — Good old Louis.

Aftenens andet lyspunkt var Count Bassies gamle trompetist Buck Clayton, der efter en mislykket optræden med Dexter Gordon på friluftsscenen, der blev ødelagt på grund af dårlige mikrofon forhold, viste sig fra sin aller bedste side sammen med danske Arne Meyers orkester der leverede en fortræffelig baggrund for den gamle mester.

Blandt deltagerne i festivalen var endvidere et andet dansk orkester — Peruna Jazzmen — der var dejligt forfriskende at høre, ind blandt de mange misforståede svenske trad bands. Det kan aldrig blive en helt dårlig festival, når man har folk som Louis Armstrong og Buck Clayton på programmet, men bortset fra det, var der meget at kritisere ved jazzfestivalen i Malmø. Aldrig har man f. eks. set fotografer være så nærgående uden at nogen lagde sig imellem — på et tidspunkt hvor

Louis Armstrong optrådte på friluftsscenen, var der ca. 25 fotografer samtidig på tribunen og om muligt endnu mere i rampelyset end Louis Armstrong selv.

Endvidere må man have, at jazzfestivalen, der bliver en årligt tilbagevendende begivenhed, næste år vil strække sig over flere dage så musikere og publikum i ro og mag kan yde deres bedste.

Trods al kritik bør man dog have en del ros tilovers for arrangørerne til denne festival for at havde turdet tage et initiativ som endnu engang bevirker at Danmark — der ikke har nogen jazzfestival — endnu engang må se sig slået af Sverige. — HVORTIL MAN KUN KAN TÆNKE — HVORFOR IKKE JAZZ.

Peter Johannesen

Intet Hit-House i Søpavillonen

Københavns overborgmester Urban Hansen motiverede i et møde forleden på rådhuset sit afslag til A/S Hit-House om at indrette et Hit-House i Søpavillonen.

Afslaget var velmotiveret og overborgmesteren betonedede meget stærkt, at det ikke var uvilje mod ungdommen eller Hit-House, der bevirkede at Københavns Kommune ikke ville give sin tilladelse. Kommunen ønsker en restaurant af høj standard i Søpavillonen ikke mindst af hensyn til vore mange turister.

Hit-House var på rådhuset repræsenteret af landsretssagfører S. Kaheke og dir. Povl Parris, der på billedet ses foran overborgmesterens kontor.

ROLLING STONES

I
B
Y
E
N

Læs om det i næste nummer af Hit